

CHƯƠNG 10

Gồm có:

1. Sai 12 Tông đồ đi rao giảng (10.1-16).
2. Những lời dạy dành cho môn đệ (10.17-42).
 - Tiên báo những buộc bách hại (10.17-25).
 - Hãy nói công khai, đừng sợ (10.26-33).
 - Chúa Giêsu đến gây chia rẽ (10.34-36).
 - Từ bỏ mình để theo Chúa Giêsu (10.37-39).
 - Tiếp đón các nhà truyền giáo (10.40-42).

Sai Mười Hai Tông đồ đi rao giảng 10,1-16

⁽¹⁾Rồi Đức Giêsu gọi mười hai môn đệ lại, ban cho các ông được quyền trên các thần ô uế, để các ông trừ chúng và chữa hết các bệnh hoạn tật nguyền.

⁽²⁾Sau đây là tên của mười hai Tông Đồ: đứng đầu là ông Simon, cũng gọi là Phêrô, rồi đến ông Anrê, anh của ông; sau đó là ông Giacôbê con ông Dêbêđê và ông Gioan, em của ông; ⁽³⁾ông Philiphê và ông Batôlômêô; ông Tôma và ông Matthêu người thu thuế; ông Giacôbê con ông Anphê và ông Tãđêô; ⁽⁴⁾ông Simon thuộc nhóm Quá Khích, và ông Giuđa Íscariôt, chính là kẻ nộp Người.

⁽⁵⁾Đức Giêsu sai mười hai ông ấy đi và chỉ thị rằng: "Anh em đừng đi về phía các dân ngoại, cũng đừng vào thành nào của dân Samari. ⁽⁶⁾Tốt hơn là hãy đến với các con chiên lạc nhà Israel. ⁽⁷⁾Đọc đường hãy rao giảng rằng; Nước Trời đã đến gần. ⁽⁸⁾Anh em hãy chữa lành người đau yếu, làm cho kẻ chết sống lại, cho người phong hủi được sạch bệnh, và khử trừ ma quỷ. Anh em đã được cho không, thì cũng phải cho không như vậy. ⁽⁹⁾Đừng sắm vàng bạc, hay tiền đồng để giắt lưng. ⁽¹⁰⁾Đi đường, đừng mang bao bị, đừng mặc hai áo, đừng đi giày hay cầm gậy. Vì thợ thì đáng được nuôi ăn.

⁽¹¹⁾"Khi anh em vào bất cứ thành nào hay làng nào, thì hãy dò hỏi xem ở đó ai là người xứng đáng, và hãy ở lại đó cho đến lúc ra đi. ⁽¹²⁾Vào nhà nào, anh em hãy chào chúc bình an cho nhà ấy. ⁽¹³⁾Nếu nhà ấy xứng đáng, thì bình an của anh em sẽ đến với họ; còn nếu nhà ấy không xứng đáng, thì bình an của anh em sẽ trở về với anh em. ⁽¹⁴⁾Còn nếu người ta không đón tiếp và nghe lời anh em, thì khi ra khỏi nhà hay thành ấy, anh em hãy giữ bụi chân lại. ⁽¹⁵⁾Thầy bảo thật anh em, trong Ngày phán xét, đất Xodôm và Gômôra còn được xử khoan hồng hơn thành đó. ⁽¹⁶⁾Này, Thầy sai anh em đi như chiên đi vào giữa bầy sói. Vậy anh em phải khôn như rắn và đơn sơ như bồ câu.

Giải thích

I. Ban quyền năng và sai đi (10,1).

Trước khi sai các Tông đồ đi rao giảng, Chúa Giêsu gọi các ông đến và ban cho các ông quyền năng chữa bệnh và trừ quỷ mà Ngài đã từng làm. Những quyền năng này đi kèm theo lời rao giảng sẽ giúp cho các ông được tham gia vào sứ mệnh của Ngài.

II. Tên mười hai Tông đồ (10,2-4).

Trong số các môn đệ, Chúa Giêsu chọn 12 người, đó là các Tông đồ. Con số 12 tượng trưng cho 12 chi tộc Israel. Các Tông đồ sẽ là nền tảng cho Israel mới là Giáo Hội.

- "**Ông Simôn...**", còn gọi là Phêrô. Tiếp theo là danh sách của Nhóm Mười Hai này. Trong tất cả các danh sách được liệt kê trong Tân Ước, Phêrô luôn đứng đầu và Giuđa, kẻ phản bội, luôn đứng cuối. "**Simôn**": (Symeone) có nghĩa là "*Thiên Chúa ban cho*". Ông là con của Gioan (Gv 1,42), người gốc Bétxaiđa, làm nghề chài lưới và đã lập gia đình (x. Mc 1,29; 1Cr 9,5). Ông được đổi tên là Phêrô, nghĩa là "*đá*".

- "**Anrê**": Là em của Phêrô, cũng làm nghề đánh cá. Trong Tin mừng Gioan, ông cùng với môn đệ khác của Gioan Tẩy Giả (có lẽ người giấu tên ấy là Tông đồ Gioan) đi theo Chúa Giêsu và ở lại với Ngài một ngày sau khi nghe Gioan Tẩy Giả giới thiệu: "*Đây là Chiên Thiên Chúa*" (Ga 1,35-42).

- "**Giacôbê và Gioan**": Con của Dêbêdê, cũng làm nghề đánh cá. Hai ông còn được đặt tên là con của Boanêghê, nghĩa là "*con của thiên lôi*" (Mc 3,17).

- "**Philípphê**": Cũng như Simôn và Anrê, ông là người Bétxaiđa (Ga 1,44; 12,21) và tên của ông có nghĩa là "*bạn của những con ngựa*". Có lẽ ông và Anrê biết tiếng Hy Lạp nên khi có vài người Hy Lạp muốn gặp Chúa Giêsu thì ông và Anrê đi báo cho Ngài (x. Ga 12,22).

- "**Batôlômêô**": Tên này trong tiếng Aram nghĩa là "*con của Talmaj*" (2Sm 3,3), chỉ là họ. Có lẽ tên thật của ông là Nathanael được nói đến trong Tin mừng Gioan (x. Ga 1,45-49).

- "**Tôma**": Hay còn gọi là Đidimô (x. Ga 11,16), nghĩa là "*sinh đôi*". Ông là người vắng mặt khi Chúa Giêsu hiện ra cho các Tông đồ khác, và chỉ nói khi nào gặp trực tiếp Chúa, ông mới tin. Ông được nhắc nhiều trong Tin mừng Gioan (Ga 11,16; 14,5; 20,24-27.28; 21,2).

- "**Mátthêu**": Nghĩa là "*ân huệ của Chúa*". Chỉ trong Mt 9,9; 10,3 mới xác định rõ ràng ông là người thu thuế tên là Mátthêu, còn Luca và Máccô thì chỉ nói đến Lêvi. Có lẽ vì tế nhị mà Máccô và Luca nói thế. Theo truyền thống, Mátthêu chính là tác giả Tin mừng thứ nhất.

- "**Giacôbê con ông Anphê**": Chúng ta thường gọi ông là Giacôbê hậu để phân biệt với Giacôbê tiền là anh em với Gioan. Vì ông là con của Anphê, trùng tên với cha của Lêvi (Mc 2,14) nên có người cho rằng ông chính là Lêvi hoặc anh em của Lêvi. Mẹ của ông cũng tên là Maria người được nói đến trong Mc 15,40 và Lc 24,10.

- "**Tadêô**": Trong Luca, ông còn được gọi là "*Giuđa con ông Giacôbê*". Ông được nhắc đến trong Cv 1,13 và Ga 14,22. Tên Hy Lạp của ông viết giống với Giuđa Íscariốt nên phải ghi thêm "*con ông Giacôbê*" để phân biệt.

- "**Simôn nhiệt thành**": Ông là người xứ Cana. "*Nhiệt thành*" hay "*quá khích*" theo thuật ngữ Hy Lạp là Zēlōtēs. Từ này chỉ nhóm người theo chủ nghĩa quốc gia tôn giáo, chống đối cách quyết liệt sự chiếm đóng của người Rôma. Có lẽ ông Simôn cũng thuộc nhóm này trước khi theo Chúa Giêsu.

- "**Giuđa Íscariốt**": Mátthêu thêm chi tiết là "*chính là kẻ nộp Người*" để nói rõ sự bất trung của ông. Đây là điểm tối trong cuộc thương khó của Chúa Giêsu.

III. Chỉ thị cho mười hai Tông đồ (10,5-16).

1. "Đừng đi về phía dân ngoại...nhưng đến với nhà Israel" (10,5-6).

Không phải Chúa bảo phải bỏ rơi dân ngoại, nhưng muốn nói lên sự ưu tiên cho dân Do thái¹; và đây cũng là thời kỳ chưa thích hợp để đến với dân ngoại.

2. Rao giảng Nước Thiên Chúa (10,7).

Nhiệm vụ ưu tiên của các Tông đồ là rao giảng Nước Thiên Chúa. Chúa Giêsu luôn rao giảng về Nước Thiên Chúa. Các môn đệ của Ngài cũng phải ưu tiên việc này. Rất tiếc nhiều mục tử hôm nay quên đi nhiệm vụ ưu tiên này.

3. Chữa lành mọi bệnh hoạn tật nguyền (10,8).

Quyền năng các ông có là được Thiên Chúa trao ban cách nhưng không, bây giờ thì hành giúp người khác cũng cách nhưng không. Chữa bệnh không chỉ giúp cho bệnh nhân khỏi đau đớn phần xác mà còn là dấu chứng kèm theo để củng cố cho lời rao giảng về Nước Thiên Chúa.

4. Đừng mang theo tiền bạc, bao bì (10,9-10).

Đây là những thứ người ta thường lo lắng khi đi đường. Chúa bảo đừng mang theo để được thông dong rao giảng Lời Chúa. Điều quan trọng là những thứ đó Thiên Chúa sẽ lo liệu. Người thợ thì không bao giờ bị bỏ đói.

5. Đến những nơi đón tiếp (10,11-13).

Nghĩa là những nơi sẵn lòng đón tiếp và lắng nghe Lời Chúa. Hãy ở lại và mang bình an đến cho họ.

6. Những nơi không đón tiếp (10,14-16).

"*Hãy phủi bụi chân*". Đó là dấu hiệu đoạn tuyệt. Bỏ phận các ông là rao giảng. Còn họ không đón nhận là trách nhiệm của họ. Họ cố tình từ chối. Số phận của họ sẽ không hơn những thành Xơđôm và Gômôra, những thành đã bị trừng phạt. Nhà truyền giáo thì phải rao giảng, lúc thuận tiện cũng như khi khó khăn, khi người ta muốn nghe hay không muốn nghe.

7. Khôn như rắn và đơn sơ như bồ câu (10,16).

Môi trường truyền giáo sẽ gặp nhiều nguy hiểm. Vì vậy, người rao giảng phải biết khôn ngoan như rắn để nhận định được âm mưu chống đối của kẻ địch. Tuy nhiên, phải giữ tâm hồn và thái độ đơn sơ và hiền hậu như bồ câu.

Bài học

1. Trước khi sai các Tông đồ đi rao giảng, Chúa Giêsu trao ban quyền năng cho các ông.

Một sứ giả có thể là một người thông thái, có tài hùng biện hoặc nhiều tài năng khác. Nhưng sứ giả của Chúa không thể thiếu một điều quan trọng, đó là quyền năng của Chúa. Không có quyền năng Chúa, sức người cũng trở nên vô hiệu: "Vĩ như Chúa chẳng xây nhà, thợ nề vất vả cũng là uổng công" (Tv 126.1).

2. Chúa Giêsu chọn các Tông đồ là những người ít học, quê mùa. Nhưng chính họ trở nên trụ cột của Hội Thánh. Đó không phải do sức lực của con người mà chính bởi quyền năng của Chúa. Chúng ta tin tưởng vào quyền năng hướng dẫn của Thiên Chúa.

¹ Mátthêu viết Tin mừng cho người Do thái.

3. Trong nhóm 12 cũng có người phản bội Chúa như Giuđa. Không phải làm chức này chức nọ mà chúng ta đương nhiên trở nên tốt. Không khéo, chúng ta cũng trở nên xấu như Giuđa. Đừng tự mãn vào chức vị nhưng hãy khiêm tốn cậy trông vào Chúa và hết tâm phục vụ tha nhân.

4. Chúa Giêsu mời gọi các Tông đồ cộng tác vào sứ vụ của Ngài là rao truyền Nước Thiên Chúa. Hôm nay, Ngài cũng mời gọi từng người chúng ta tham gia vào sứ vụ đó. Điều quan trọng là biết đón nhận, hăng say rao giảng, nhất là rao giảng bằng chính đời sống yêu thương của mình.

Những lời dạy dành cho môn đệ

10,17-42

⁽¹⁷⁾"Hãy coi chừng người đời. Họ sẽ nộp anh em cho các hội đồng, và sẽ đánh đập anh em trong các hội đường của họ. ⁽¹⁸⁾Và anh em sẽ bị điệu ra trước mặt vua chúa quan quyền vì Thầy để làm chứng cho họ và các dân ngoại được biết. ⁽¹⁹⁾Khi người ta nộp anh em, thì anh em đừng lo phải nói làm sao hay phải nói gì: ⁽²⁰⁾Thật vậy, không phải chính anh em nói, mà là Thần Khí của Chúa Cha nói trong anh em.

⁽²¹⁾"Anh sẽ nộp em, em sẽ nộp anh cho người ta giết; cha sẽ nộp con, con cái sẽ đứng lên chống lại cha mẹ và làm cho cha mẹ phải chết. ⁽²²⁾Vì danh Thầy, anh em sẽ bị mọi người thù ghét. Nhưng kẻ nào bền chí đến cùng, kẻ ấy sẽ được cứu thoát.

⁽²³⁾"Khi người ta bách hại anh em trong thành này, thì hãy trốn sang thành khác. Thầy bảo thật anh em: anh em chưa đi hết các thành của Israel, thì Con Người đã đến.

⁽²⁴⁾"Trò không hơn thầy, tớ không hơn chủ. ⁽²⁵⁾Trò được như thầy, tớ được như chủ, đã là khá lắm rồi. Chủ nhà mà người ta còn gọi là Bêendêbun, huống chi là người nhà.

⁽²⁶⁾"Vậy anh em đừng sợ người ta. Thật ra, không có gì che giấu mà sẽ không được tỏ lộ, không có gì bí mật, mà người ta sẽ không biết. ⁽²⁷⁾Điều Thầy nói với anh em lúc đêm hôm, thì hãy nói ra giữa ban ngày; và điều anh em nghe rỉ tai, thì hãy lên mái nhà rao giảng.

⁽²⁸⁾"Anh em đừng sợ những kẻ giết thân xác mà không giết được linh hồn. Đúng hơn, anh em hãy sợ Đấng có thể tiêu diệt cả hồn lẫn xác trong hỏa ngục. ⁽²⁹⁾hai con chim sẻ chỉ bán được một xu phải không? Thế mà, không một con nào rơi xuống đất ngoài ý của Cha anh em. ⁽³⁰⁾Thì đối với anh em cũng vậy, ngay đến tóc trên đầu anh em, Người cũng đếm cả rồi. ⁽³¹⁾Vậy anh em đừng sợ, anh em còn quý giá hơn muôn vàn chim sẻ.

⁽³²⁾"Phàm ai tuyên bố nhận Thầy trước mặt thiên hạ, thì Thầy cũng sẽ tuyên bố nhận người ấy trước mặt Cha Thầy, Đấng ngự trên trời. ⁽³³⁾Còn ai chối Thầy trước mặt thiên hạ, thì Thầy cũng sẽ chối người ấy trước mặt Cha Thầy, Đấng ngự trên trời.

⁽³⁴⁾"Anh em đừng tưởng Thầy đến đem bình an cho trái đất; Thầy đến không phải để đem bình an, nhưng để đem gươm giáo. ⁽³⁵⁾Quả vậy, Thầy đến để gây chia rẽ giữa người ta với cha mình, giữa con gái với mẹ, giữa con dâu với mẹ chồng. ⁽³⁶⁾Kẻ thù của mình chính là người nhà.

⁽³⁷⁾"Ai yêu cha hay yêu mẹ hơn Thầy, thì không xứng với Thầy. Ai yêu con trai hay con gái mình hơn Thầy, thì không xứng với Thầy. ⁽³⁸⁾Ai không vác thập giá mình mà theo Thầy, thì không xứng với Thầy. ⁽³⁹⁾Ai giữ lấy mạng sống mình, thì sẽ mất; còn ai liều mất mạng sống mình vì Thầy, thì sẽ tìm thấy được.

(40) "Ai đón tiếp anh em là đón tiếp Thầy, và ai đón tiếp Thầy là đón tiếp Đấng đã sai Thầy.

(41) "Ai đón tiếp một ngôn sứ, vì người ấy là ngôn sứ, thì sẽ được lãnh thưởng dành cho bậc ngôn sứ; ai đón tiếp một người công chính, vì người ấy là người công chính, thì sẽ được lãnh phần thưởng dành cho bậc công chính.

(42) "Và ai cho một trong những kẻ bé nhỏ này uống, dù chỉ là một chén nước lã mà thôi, vì kẻ ấy là môn đệ của Thầy, thì Thầy bảo thật anh em, người đó sẽ không mất phần thưởng đâu".

Giải thích

Chúa Giêsu nói trước các khó khăn, bách hại mà người môn đệ sẽ gặp phải. Đồng thời, Ngài cũng nói đến những điều mà các môn đệ cần có khi đối diện với những khó khăn đó.

I. Tiên báo những buộc bách hại (10,17-25).

1. Khó khăn.

Những khó khăn mà các môn đệ sẽ gặp phải: Bị nộp cho các nhà cầm quyền. Ngay cả những người thân trong gia đình cũng chống đối nhau.

Lý do: Vì Danh Chúa Giêsu.

2. Thái độ cần có.

a. Không liều lĩnh (10,23).

Nếu có cơ hội tránh khỏi thì cứ tránh: "Khi người ta bách hại anh em trong thành này, thì hãy trốn sang thành khác".

b. Đừng lo lắng.

Nếu bị bắt và điệu ra trước mặt vua quan thì đừng lo phải nói gì, nói làm sao vì có Chúa Thánh Thần hướng dẫn.

c. Kiên tâm và tin vào Chúa (10,24-25).

Chịu bách hại là số phận của mọi môn đệ, vì "trò không hơn thầy". Nếu Thầy bị bách hại thì trò cũng thế. Thầy còn bị rửa là tướng quý thì trò cũng không tránh khỏi sỉ nhục. Nhưng cứ kiên trì thì sẽ được cứu.

d. Hãy làm chứng (10,18).

Khi bị điệu ra trước mặt vua quan, đó là cơ hội tuyệt vời của người môn đệ, vì đó là dịp để làm chứng cho Chúa.

II. Hãy nói công khai, đừng sợ (10,26-33).

Tiếp tục những lời khuyên dạy về rao giảng, Chúa Giêsu khuyến khích các môn đệ mạnh dạn rao giảng:

1. Hãy nói công khai đừng sợ (10,26-27).

Hãy mạnh dạn nói Lời Chúa, nói những lúc thuận tiện cũng như lúc bất lợi, những lúc người ta muốn nghe cũng như lúc họ không muốn nghe...

2. Đừng sợ và nên sợ (10,28-31).

a. Đừng sợ.

Chúa Giêsu khuyến khích các môn đệ đừng sợ, nhất là đừng sợ sự thù nghịch của thế gian đối với các môn đệ của Chúa. Lý do:

- *Lý do thứ nhất:* Đừng sợ vì các quan quyền thế gian cùng lắm chỉ giết được thân xác chứ không giết được sự sống thật của ta (10,28).

- *Lý do thứ hai:* Đừng sợ vì trong ngày phán xét chính Chúa Giêsu sẽ tuyên bố nhận những ai can đảm làm chứng cho Ngài (10,32-33).

- *Lý do thứ ba:* Đừng sợ vì Thánh Thần sẽ soi sáng và hướng dẫn cách ăn nói và ứng phó khi người môn đệ bị đưa ra trước những nhà cầm quyền thế gian (x. 10,19)

b. Phải biết sợ.

- Phải biết sợ Thiên Chúa “*Đáng đã giết chết và có quyền ném vào hoả ngục*” (12,5).

- *Phải tin vào sự bảo vệ của Chúa:* Không những đừng sợ các quan quyền thế gian, mà còn phải phó thác vào sự quan phòng của Thiên Chúa. Chúa là Đấng luôn chăm sóc từng con chim sẻ và từng sợi tóc trên đầu chúng ta, lẽ nào lại không chăm sóc những người làm sứ mạng Người giao hay sao?

3. Lời hứa (10,32-33).

Chúa Giêsu hứa rằng ai trung thành làm chứng cho Ngài thế nào trước mặt người đời thì Ngài cũng sẽ bên đỡ họ như thế trước toà Thiên Chúa.

III. Chúa Giêsu đến gây chia rẽ (10,34-36).

- Chúa Giêsu không mang hoà bình: Có nghĩa là đứng trước Chúa Giêsu và sứ mệnh của Ngài, mỗi người phải quyết định chọn lựa: theo hoặc chống đối Ngài. Người ta không được có thái độ giữa chừng.

- Chính quyết định của mỗi người làm cho con người phân chia thành hai nhóm: Nhóm theo Chúa Giêsu và nhóm chống đối Ngài.

- Sự phân rẽ này có thể xảy ra ngay chính trong nội bộ của gia đình, giữa cha mẹ và con cái, giữa anh chị em...

IV. Từ bỏ mình để theo Chúa Giêsu (10,37-39).

Theo Chúa là đi vào con đường hẹp, đòi hỏi người môn đệ phải từ bỏ rất nhiều.

Trong đoạn này, Chúa Giêsu đòi hỏi người môn đệ dành cho Ngài vị trí ưu tiên, vượt trên mọi điều quý báu trong cuộc sống như tình cảm gia đình. Đương nhiên, Chúa không dạy chúng ta sống không hiếu thảo, nhưng trong trường hợp phải chọn lựa giữa tình cảm gia đình và Thiên Chúa, thì chúng ta phải ưu tiên cho Chúa.

V. Tiếp đón các nhà truyền giáo (10,40-42).

Những câu này Chúa Giêsu đồng hoá mình với các nhà truyền giáo.

1. Đối tượng đón tiếp (10,40).

- Đón tiếp các nhà truyền giáo là đón tiếp Chúa Giêsu và cũng chính là đón tiếp Thiên Chúa.

- Đón tiếp những kẻ bé mọn vì danh Chúa thì không mất phần thưởng. Trong bài giảng về ngày phán xét, Chúa Giêsu cũng đồng hoá mình với những người bé mọn, đói khát... Ai đón tiếp và giúp đỡ những người này là đón tiếp và giúp đỡ chính Ngài. Yêu thương và giúp đỡ tha nhân là tiêu chuẩn để Thiên Chúa phán xét mỗi người chúng ta trong ngày sau hết.

2. Phần thưởng (10,41).

Đón tiếp các sứ giả của Chúa hay đón tiếp những người bé mọn vì danh Chúa, chúng ta không bao giờ mất phần thưởng. Đó là phần thưởng trên trời, phần thưởng không bao giờ hư mất.

- Đón tiếp ngôn sứ thì lãnh thưởng theo bậc ngôn sứ; đón tiếp người công chính thì lãnh thưởng theo bậc công chính. Chúng ta sẽ lãnh thưởng xứng với những việc chúng ta đã làm cho tha nhân.

Bài học

1. Ngày hôm nay, chắc chắn chúng ta không gặp bách hại và bị bắt tử đạo bằng chém giết. Nhưng sống đúng vai trò của người Kitô hữu chắc chắn chúng ta gặp không ít khó khăn. Đó là những thử thách đức tin của chúng ta. Chúa không đòi chúng ta tử đạo bằng đổ máu, được gọi là tử đạo đỏ, nhưng chúng ta phải tử đạo bằng chính đời sống hy sinh để thực thi các nhân đức, đó là tử đạo trắng.

"Đau khổ không những giúp con can đảm nhẫn nại, nhưng còn giá trị cứu chuộc rất lớn lao, nếu con hiệp với sự thương khó của Chúa Giêsu" (ĐH 706).

2. Thiên Chúa không „xấu hổ” khi mặc lấy thân phận con người chúng ta, không ngại gọi con người tội lỗi chúng ta là con của Người và Người cũng không „xấu hổ” khi bị sỉ nhục, đánh đòn, giết chết vì chúng ta. Thế mà, rất nhiều người trong chúng ta cảm thấy xấu hổ khi xưng mình là Kitô hữu, khi tuyên xưng Chúa chính là Đấng Cứu Độ chúng ta.

3. Đúng trước Chúa Giêsu, mỗi người phải có quyết định dứt khoát: Theo Ngài thì phải sống theo những gì Ngài đã dạy để mỗi ngày trở nên giống Ngài hơn. Nhưng chúng ta thường có thái độ lưỡng lự, nửa vời. Theo nhưng không theo dứt khoát. Nói tin vào Ngài nhưng chưa sống theo lời Ngài.

4. Trong cuộc sống có rất nhiều điều đòi hỏi chúng ta phải từ bỏ để sống đúng vai trò người môn đệ Chúa. Đây là điều bạn cần bỏ. Và bạn gặp những khó khăn nào trong việc từ bỏ này?

"Chúa Giêsu nói rõ ràng quyết liệt: 'Ai muốn theo Ta, hãy từ bỏ mình và vác thập giá mình mà theo Ta'. Đường lối sáng tỏ, tiếng gọi không úp mở" (ĐH 63). "Các Tông đồ đã bỏ mọi sự theo Chúa. Con có dứt khoát theo Chúa không? Chúa phải gọi con mấy lần rồi?" (ĐH 61).

5. Hôm nay Chúa tiếp tục sai các sứ giả của Chúa đến với chúng ta để lo lắng cho chúng ta. Đó là các giám mục, các linh mục, các tu sĩ nam nữ.

Nhưng chúng ta cũng phải có bổn phận đối với các ngài: Đón tiếp các ngài. Đón tiếp bằng cách nghe theo lời chỉ bảo của các ngài. Đón tiếp bằng cách nâng đỡ các ngài để các ngài chu toàn tốt nhiệm vụ Chúa trao.